

● **تذکرة الصحبة = تألیف المحبة / اخلاق / فارسی**

tazkiyat-os sohba = ta'lif-ol mohebbat

لاهیجی، حسن بن عبدالرزاق، ۱۰۴۵ - ۱۱۲۱ قمری
lāhījī, hasan ebn-e 'abd-or-razzāq (1636 - 1710)

وابسته به: کشف الریبة عن احکام الغیبة و النمیمة؛ شهید ثانی،
زین الدین بن علی (۹۱۱-۹۶۵)

ترجمه آزادی است از کتاب «کشف الریبة فی احکام الغیبة»
شهید ثانی با اضافاتی از مترجم، شامل یک «مقدمه» در تعریف
غیبت و ده «فصل»: ۱. حرمت غیبت؛ ۲. اقسام غیبت؛ ۳. اموری
چند که اگر چه نام خاص دارند اما از اقسام غیبت اند؛ ۴. مذمت
شنیدن غیبت؛ ۵. اسباب غیبت؛ ۶. علاج علت غیبت؛ ۷. دوی
غیبت؛ ۸. عذرهایی که سب گفتن و شنیدن غیبت شوند؛ ۹.
کفاره غیبت؛ ۱۰. احکام حسد، در چهار «مطلب».

آغاز: حمد و ثنای بی مثال سزای کبریای کریم بی همتایی است
باقلام السنه اولیا که از ریش و نیش سخنان باطل تراشیده ... و
بعد یکی اجلای اخلاقی کرام ... پرتو خاطر آفتاب ناظر سایه
گستر ... گشته که این کمترین ... حسن بن عبدالرزاق ... رساله
موسومه بکشف الریبة عن احکام الغیبة ... شیخ زین الدین ... به
زبان فارسی ترجمه نمایم ... تسمیه این رساله به تذکرة الصحبة یا
تألیف المحبة مناسب می نماید و مطالب آن در ضمن مقدمه و ده
فصل و خاتمه سمت تحریر پذیرد

انجام: و بندگان باخلاص باشید.
چاپ: به کوشش و پیشگفتار علی صدرائی، تهران، نشر میراث
مکتوب، ضمن «میراث مکتوب»، شماره ۴۲، صص ۱۷۳-۲۶۰.

[الذریعه ۳۰/۳ و ۳۰/۴؛ فهرستواره منزوی ۳۹۳/۶]

۱. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۲۴۹۵/۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نستعلیق، کا: حسن بن علاءالدین محمد طیب تنکابنی، تا:
۱۱۴۹ق؛ کاغذ: سپاهانی، جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۶۹ص (۱-۱۶۹)،
۱۴ سطر (۱۲/۵×۶)، اندازه: ۱۹/۵×۱۱/۵سم [ف: ۹-۱۲۶۲]

۲. قم؛ طبسی؛ شماره نسخه: ۴۶۰/۳

آغاز: برابر؛ انجام: که اگر چنین کند اوهم مثل او مغتاب و نام
باشد و در هر باب از فتنه غیبت و نمیمه و امثال اینها بترسد
از آغاز کتاب تا آخر فصل سوم؛ خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۳؛
افتادگی: انجام؛ جلد: مقوا عطف پارچه، ۱۳گ، ۱۴ سطر، اندازه:
۱۷/۵×۱۱سم [ف: مخ: ۱-۱۲۷]

● **تذکرة النفوس / کلام و اعتقادات / فارسی**

tazkiyat-on nofūs

حسینی، محمد رضی بن محمد، ق ۱۳ قمری
hoseynī, mohammad razī ebn-e mohammad (- 19c)

در بیان اصول دین در دو «نهج»: اجمال و تفصیل.

کاشان؛ عاطفی، افشین؛ شماره نسخه: ۳۵

آغاز: الحمد لله الذى خلق العباد ليعبدوه فقال عز من قائل: و ما
خلقت الجن و الانس الا ليعبدون، و جعل طرق الوصول اليه فى
قلوب المجاهدين

خط: نسخ مایل به نستعلیق، کتاب = مؤلف، بی تا؛ مصحح؛ جلد:
مقوای عطف تیماج زرشکی، ۱۹۵گ، مختلف السطر، اندازه:
۲۴×۱۸سم [ف: ۳۹]

← تزوکات ← تزوک تیموری

● **تذکرة بابری = بابر نامه = واقعات بابری / تاریخ هند / ترکی**

tozūk-e bāborī = bābor-nāme = vāqē'āt-e bāborī

بابر، امپراتور هند، ۸۸۸ - ۹۳۷ قمری

bābor, emperātūr-e hend (1484 - 1531)

این کتاب در حقیقت خاطرات و نظرات بابر است که به زبان
ترکی جغتایی و با نثری ساده نگاشته شده است و حوادث
سال‌های ۸۹۹ق تا ۹۳۶ق را در بر می‌گیرد. وی در این اثر بدون
تعصب، عقاید و آراء خود را در موضوعات مختلف بیان کرده
است. دارای مطالب سیاسی، تاریخی، جغرافیایی، طبیعی، ادبی و
سرگذشت مردان روزگار خود و بسیار ارزشمند است. بخشی از
بابرنامه در زمان بابر، توسط زین الدین وفایی خوافی (-۹۴۰ق)
به فارسی آزاد ترجمه شد. پس از آن میرزا پاینده حسن غزنوی
و محمد قلی مغول حصاری نیز به دستور بهروزخان حکمران
جوناگره در ۹۹۴ق این اثر را به فارسی ترجمه کردند. ترجمه
فارسی سوم آن به دستور اکبرشاه (۹۶۳-۱۰۱۴ق) به سال ۹۸۸ق
به دست میرزا عبدالرحیم خان خانان (-۱۰۳۶ق) پسر بیرام خان
از امیران نامور هند صورت گرفته است.

چاپ: در ۱۸۵۷م توسط ایلمینسکی در غازان چاپ تصویری
شد؛ در ۱۹۰۵م بوریچ چاپ دیگری از روی نسخه-حیدرآباد
منتشر کرد

[استوری ۵۳۰/۱؛ فهرستواره منزوی ۱۱۴۰/۲؛ الذریعه ۲۰/۲۵ «واقعات بابری»؛
نسخه‌های منزوی ۴۶۳۳/۶ (۳۰ نسخه)؛ مشار فارسی، ۶۴۵ متن ترکی و چند
ترجمه آن؛ مشترک پاکستان ۳۹۳/۱۰ به ۳ نام بالا (۴ نسخه)، دنا ۱۱۶۵/۲؛
دائرة المعارف بزرگ اسلامی ج ۱۱: ۱۹]

۱. تهران؛ ملک؛ شماره نسخه: ۲۹۴۸

خط: نستعلیق، بی کا، تا: قرن ۱۰؛ با سرلوح؛ از کتابخانه میرزا
محمد حیدر مشکوة بهادر در ۱۸ ربیع الاول ۱۲۴۹؛ کاغذ: ترمه،
جلد: میشن سرخ، ۱۵۶گ، ۱۷ سطر، اندازه: ۲۴/۹×۱۴/۶سم [ف:
۶۰۴-۱]

۲. تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۳۳۱۲-ف

فرستگان: نسخه‌های خطی ایران (فخا)؛ جلد هشتم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276246

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۳